

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MIŠKŲ ĮSTATYMO NR. I-671 2,7 IR 11 STRAIPSNŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS SPECIALIŲJŲ ŽEMĖS
NAUDOJIMO SĄLYGŲ ĮSTATYMO NR. XIII-2166 95 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTŲ

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Įstatymo projektą paskatino parengti kelios esminės priežastis:

1. Pagal šiuo metu galiojantį teisinį reguliavimą miško žemėje galima įrengti tik miško infrastruktūrai priskiriamus inžinerinius statinius ir (ar) įrenginius. Miško infrastruktūra pagal Miškų įstatymo 2 straipsnio 10 dalį laikoma miško medelynuose įrengta infrastruktūra, miško žemėje esantys miško keliai, miško žemės sausinimo sistemų įrenginiai, miško priešgaisrinės apsaugos sistemos inžineriniai statiniai ir įrenginiai, taip pat kiti inžineriniai statiniai ir įrenginiai, skirti miško rekreacinėms ar aplinkosauginėms funkcijoms įgyvendinti. Dėl galiojančio reguliavimo susidaro tokia situacija, kad norint įrengti miško žemėje inžinerinius tinklus, kurie nepriskirtini prie miško infrastruktūros netgi jei niekaip neįtakotų miško ekosistemos (pvz., nutiesti požeminį inžinerinį tinklą po miško keliu, technologiniu proskiebiu, kvartaline linija ar panašiai), visais atvejais miško žemę reikia paversti kitomis naudmenomis. Toks reikalavimas tam tikrais atvejais yra perteklinis, didina administracinę naštą, o atskirais atvejais netgi prisideda prie didesnio numiškinimo nei būtina siekiant įrengti siauras žemės juostas užimančius inžinerinius tinklus
2. 2020 metų lapkričio 3 d. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas priėmė nutarimą Nr. KT187-N15/2020 „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymų, kuriais reguliuojamas tam tikrų programų, fondų arba institucijų finansavimas, nuostatų atitiktis Lietuvos Respublikos Konstitucijai“. Šio nutarimo nutariamosios dalies 13 punkte nustatyta, kad Konstitucinis Teismas nutarė pripažinti, kad Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalies (2019 m. gruodžio 10 d. redakcija; TAR, 2019-12-19, Nr. 20657) nuostata „Šie atskaitymai įtraukiami į valstybės biudžeto pajamas ir naudojami bendrosioms miškų ūkio reikmėms ir gamtotvarkos priemonėms miškuose finansuoti“, kiek pagal ją valstybės biudžeto pajamos iš privalomųjų atskaitymų nuo miškų valdytojų pajamų už jų parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką gali būti naudojamos tik bendrosioms miškų ūkio reikmėms ir gamtotvarkos priemonėms miškuose, prieštarauja Konstitucijos 67 straipsnio 14 punkto nuostatai, kad Seimas tvirtina valstybės biudžetą, 94 straipsnio 4 punkto nuostatai, kad Vyriausybė rengia valstybės biudžeto projektą, 129 straipsniui, 130 straipsnio nuostatai, kad valstybės biudžeto projektą sudaro Vyriausybė, 131 straipsnio 1 dalies nuostatai, kad valstybės biudžeto projektą svarsto Seimas ir tvirtina įstatymu, 2 dalies nuostatai, kad negalima mažinti įstatymų numatytų išlaidų, kol tie įstatymai nepakeisti. Taip pat įgyvendinant Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Seimo 2020 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. XIV-72 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 162.2 papunktyje numatytą priemonę dėl sąlygų sudarymo valstybės naudai išperkant miško sklypus iš privačių savininkų, kuriems miškininkystės apribojimai saugomose teritorijose bus nepriimtini.
3. Šiuo metu galiojantis Lietuvos Respublikos miškų įstatymas Nr. I-671 (toliau- Miškų įstatymas) nenumato galimybės miško žemėje formuoti pramonės ir sandėliavimo paskirties teritorijų. Ši problema labai aktuali laisvųjų ekonominių zonų teritorijose. Šios teritorijos, tai ūkinei-komercinei ir finansinei veiklai skirtos teritorijos, kuriose įstatymu nustatomos ūkio subjektams specialios ekonominės ir teisinės funkcionavimo sąlygos. Šiose teritorijoje neturi būti nuolatinių gyventojų. Dažnai pasitaiko atvejų, kai savivaldybėse bendraisiais planais suplanuotose ar rezervuotose laisvųjų ekonominių zonų teritorijose padrikai užauga menkaverčiai savaiminiai medžiai. Vadovaujantis Miškų įstatymo 13 straipsnio 2 punktu,

laisvųjų ekonominių zonų teritorijose medžių savaiminukais apaugusios ne miško žemės inventorizuotos ir į apskaitą įtrauktos kaip miškas. Tokiose teritorijose vystyti suplanuotos veiklos nebegalima, bet ir rekreacijos poreikiams jos nepatrauklios – per maži miškų plotai, išsidėstę gyventojams nepatogiose pramoninėse teritorijose, menkos rekreacinės vertės, neperspektyvios.

4. Miestų teritorijų planavimo dokumentuose pramonės teritorijose buvo numatomos vidinės rezervinės teritorijos pramonės plėtrai, kuriose numatyti laikini želdynai, kol atsiras poreikis tolimesnei pramonės plėtrai. Atliekant valstybinių miškų inventorizaciją pramonės rezervinių teritorijų želdynai buvo įtraukti į valstybinių miškų schemas, todėl miestai nebegali užtikrinti tvarios pramonės plėtros panaudojant miesto vidines teritorijas (pramonės rezervines teritorijas), jei miškų įstatymu nebus įtvirtinta galimybė miško žemę paversti kitomis naudmenomis, pramonės ir sandėliavimo objektų paskirties teritorijoms formuoti.

Parengtais projektais siekiame pasiekti tokių tikslų:

1. Lietuvos Respublikos miškų įstatymo Nr. I-671 2, 7 ir 11 straipsnio pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos specialiujų žemės naudojimo sąlygų įstatymo Nr. XII-2166 95 straipsnio pakeitimo įstatymo projektais (toliau – Įstatymų projektai) siekiama įtvirtinti, kad miško žemėje galėtų būti įrengiami siaurose žemės juostose išsitenkantys nedidelės apimties inžineriniai tinklai, kurie būtų skirti ne tik miško rekreacinėms ar aplinkosauginėms funkcijoms įgyvendinti. Pagal Lietuvos Respublikos statybų įstatymo 2 straipsnio 17 dalį inžineriniai tinklais laikomi statinio statybos sklype (išskyrus statinio vidų) ir už jo ribų nutiesti komunaliniai ar vietiniai vandentiekio, nuotekų šalinimo, šilumos, naftos, dujų ar kito kuro, technologiniai vamzdiniai, elektros perdavimo, energijos ir elektroninių ryšių tinklai kartu su maitinimo šaltiniais ir įrenginiais. Siekiant kad minėti inžineriniai tinklai nedarytų esminės įtakos miško ekosistemai, Įstatymų projektais numatoma, kad juos galima įrengti tik siaurose – iki 10 metrų pločio – žemės juostose. Į 10 metrų plotį taip pat būtų įskaitomas inžinerinių tinklų apsaugos zonos plotis, kurio konkretus dydis priklausys nuo atitinkamo inžinerinio tinklo rūšies ir jo numatytos apsaugos zonos pločio pagal Specialiujų žemės naudojimo sąlygų įstatymą. Jei inžinerinis tinklas su jam nustatyta apsaugos zona viršytų 10 metrų plotį, kaip ir šiuo metu, jis negalėtų būti įrengiamas miško žemėje ir turėtų būti vykdomas miško žemės pavertimas kitomis naudmenomis.
2. Įgyvendinti Konstitucinio Teismo nutarimą ir pakeisti Konstitucijai prieštaraujančią Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalies nuostatą numatant, kad miško valdytojams nustatyti privalomieji atskaitymai į valstybės biudžetą iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką būtų naudojami ne tik bendrosioms miško reikmėms, bet ir bendrosioms valstybės ir savivaldybės biudžeto reikmėms.
3. Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 3 punkto pakeitimu siūloma leisti miškų žemėje formuoti rekreacinėmis teritorijomis.
4. Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 8 punkto pakeitimu siūloma, siekiant užtikrinti tvarią urbanizuotų teritorijų plėtrą, didinti darbo vietų skaičių, pajamas į biudžetus, kurti pridėtinę vertę, įtvirtinti galimybę miško žemę paversti kitomis naudmenomis pramonės ir sandėliavimo objektų paskirties teritorijoms formuoti, o siekiant įgyvendinti laisvųjų ekonominių zonų projektus ir stiprinti savivaldybių savarankiškąją funkciją – teritorijų planavimą ir jo įgyvendinimą, įtvirtinti galimybę miško žemę paversti kitomis naudmenomis gyvenamųjų pastatų, pramonės ir sandėliavimo objektų paskirties teritorijoms miestuose urbanizuotose teritorijose formuoti, išskyrus Neringos savivaldybę. Inicijuoti miško žemės pavertimą kitomis naudmenomis, minėtu atveju, galės tik savivaldybės taryba.
5. Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatyta, kad asmenys, inicijuojantys valstybinės miško žemės pavertimą kitomis naudmenomis, privalo į valstybės biudžetą sumokėti piniginę kompensaciją, kurią sudaro kitomis naudmenomis paverčiamos miško žemės sklypo vertė rinkos kainomis. Miestų teritorijose esantys miškai priskiriami valstybinės reikšmės miškų plotams ir yra išimtinė Lietuvos Respublikos nuosavybė. Šie miškai neparduodami. Nustatyti miško žemės sklypo vertę rinkos kainomis miestų

teritorijose yra tik teorinė galimybė. Taip pat siūloma nustatyti, kad urbanizuotose teritorijose miško žemę verčiant kitomis naudmenomis, paverčiamo miško žemės sklypo vertė būtų skaičiuojama pagal pagrindinės žemės naudojimo paskirties į kurią miško žemę verčiama žemės sklypo rinkos vertę. Taip pat, siekiant tvaraus planavimo ir miško žemės pavertimo kitomis naudmenomis tik neišvengiamais atvejais, siūloma naikinti išimtį dėl papildomos piniginių kompensacijų netaikymo III ir IV grupės miškuose.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgaliojti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo iniciatoriai ir teikėjai Seimo nariai Juozas Baublys, Eugenijus Gentvilas, Jonas Varkalys

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Šiuo metu galiojančiame Miškų įstatymo 2 straipsnio 19 dalyje numatyta, kad miško žemė – apaugę mišku žemės plotai – medynai, taip pat neapaugę mišku žemės plotai – kirtavietės, žuvę medynai, miško laukymės, miško aikštės, mažosios miško pelkės, miško medelynai, sėklinės miško medžių plantacijos ir klonų rinkiniai, miškui įveisti skirta žemė. Prie miško žemės priskiriami tuose pačiuose plotuose esantys miško keliai, kvartalai, technologiniai proskiebiai ir linijos, priešgaisrinės juostos, medienos sandėlių ir kitų su mišku susijusių įrenginių (griovių, pralaidų, tiltelių, priešgaisrinių bokštų ir kitų) užimti plotai, poilsio aikštelės, žvėrių pašarų aikštelės.

Šiuo metu Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad miško valdytojams (tiek valstybinių miškų valdytojams, tiek privačių miškų valdytojams) nustatyti privalomieji 5 procentų atskaitymai iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką įtraukiami į valstybės biudžetą ir naudojami tik bendrosioms miškų ūkio reikmėms ir gamtotvarkos priemonėms miškuose finansuoti.

7 straipsnio 2 dalyje nustatytas nebaigtinis sąrašas bendrųjų miškų ūkio reikmių, kurioms finansuoti naudojamos iš privalomųjų 5 procentų atskaitymų gautos lėšos. Taip pat nustatyta, kad bendrosioms miškų ūkio reikmėms ir gamtotvarkos priemonėms miškuose tenkinti skirtas lėšas administruoja ir jų naudojimo tvarką nustato Aplinkos ministerija.

7 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad bendrosioms valstybės biudžeto reikmėms tenkinti valstybinių miškų valdytojams nustatomi privalomieji 10 procentų atskaitymai į valstybės biudžetą iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką.

Galiojančiame Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 1 ir 8 punktuose nurodyta, kad „Miško žemė gali būti paverčiama kitomis naudmenomis tik šiame įstatyme nustatytais išimtiniais atvejais: valstybei svarbiems projektams įgyvendinti; gyvenamosioms teritorijoms miestuose formuoti, kai miško žemės pavertimą kitomis naudmenomis inicijuoja savivaldybės, kurios teritorijos miškingumas yra didesnis kaip 50 procentų ir kurioje nėra galimybės šių teritorijų formuoti ne miško žemėje, administracijos direktorius, išskyrus Neringos savivaldybę.

Šiuo metu galimybę suformuoti rekreacinės paskirties teritoriją miško žemėje numato šio Įstatymo 11 straipsnio 3 dalis, tačiau tokia galimybė nepaminėta 11 straipsnio 1 dalyje. Miškų įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Valstybiniuose parkuose, draustiniuose, biosferos rezervatuose ir biosferos poligonuose esančią miško žemę paversti kitomis naudmenomis leidžiama tik reikmėms, susijusioms su šių saugomų teritorijų apsauga, tvarkymu, pritaikymu visuomenės poreikiams ir naudojimui rekreacijai, jeigu tai numatyta šių saugomų teritorijų specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose ir neprieštarauja šių saugomų teritorijų nuostatams ar valstybei svarbių projektų įgyvendinimu, bei šių saugomų teritorijų specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose ar bendruosiuose planuose numatytą visuomeninės paskirties, bendrojo naudojimo ir atskirųjų želdynų teritorijų formavimu;

Minėto įstatymo 11 straipsnio 8 dalyje nurodyta, kad „Asmenys, inicijuojantys valstybinės miško žemės pavertimą kitomis naudmenomis, privalo į valstybės biudžetą sumokėti piniginę kompensaciją, kurią sudaro kitomis naudmenomis paverčiamos miško žemės sklypo vertė rinkos

kainomis, jame augančio medyno įveisimo ir išauginimo iki amžiaus, kurį šis medynas pasiekė pavertimo kitomis naudmenomis metu, išlaidos ir prarasto medienos prieaugio, kurį šis medynas sukauptų iki nustatyto pagrindinių kirtimų amžiaus, vertė nenukirsto miško kainomis. Miško žemę paverčiant kitomis naudmenomis, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 8 punkte numatytą atvejį, III grupės miškuose, mokama dvigubo dydžio pinigine kompensacija, II grupės miškuose – trigubo dydžio pinigine kompensacija. Reikalavimas sumokėti pinigine kompensaciją netaikomas už tą kitomis naudmenomis paverčiamos miško žemės dalį, kurioje formuojami atskirieji želdynai ir (ar) įrengiamos kapinės, taip pat kurioje įgyvendinami ypatingos valstybinės svarbos krašto apsaugos srities projektai.

Šiuo metu galiojančiame Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 95 straipsnio 1 punkte numatyta, kad miško žemėje draudžiama statyti statinius ir (ar) įrenginius, tiesti inžinerinius tinklus, išskyrus miško infrastruktūrai priskiriamus inžinerinius statinius ir (ar) įrenginius.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymų projektais siūloma pakeisti miško žemė sąvoką ir numatyti, kad miško žemei būtų priskiriamos siauros – iki 10 metrų pločio – inžinerinių tinklų, įskaitant jų apsaugos zonas, užimamos žemės juostos, taip pat numatyti išimtį, kad miško žemėje galima įrengti inžinerinius tinklus siaurose – iki 10 metrų pločio (įskaitant inžinerinių tinklų apsaugos zonų plotį) – žemės juostose.

Priėmus Įstatymų projektus būtų sudaromos sąlygos lengviau planuoti ir vykdyti veiklą miško žemėje, ji neturėtų būti paverčiama kitomis naudmenomis, siekiant įrengti nedidelės apimties inžinerinius tinklus. Įstatymų projektais siūlomi inžinerinių tinklų įrengimo ribojimai pagal plotį miško žemėje užtikrintų, kad inžineriniai tinklai iš esmės netrukdytų funkcionuoti miško ekosistemai.

Kartu būtų išvengiama priverstinio numiškinimo nedidelės apimties inžinerinių tinklų įrengimo atvejais, kuomet tai nebūtina pačių inžinerinių tinklų įrengimui (pvz., įrengiant vamzdynus ar kitokius inžinerinius tinklus taip vadinamo „pradūrimo po žeme“ būdu).

Keičiama Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalis ir nustatoma, kad bendrosioms miško reikmėms ir kitoms bendrosioms valstybės biudžeto reikmėms tenkinti Vyriausybės nustatyta tvarka valstybinių miškų valdytojams nustatomi privalomieji 15 procentų, o privačių miškų valdytojams – 5 procentų atskaitymai į valstybės ir savivaldybės, kurioje kertamos miško naudmenos, biudžetą iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką. Tokiu pakeitimu iš dalies įgyvendinamas Konstitucinio Teismo nutarimas ir numatoma, kad atskaitymai į valstybės biudžetą iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką būtų naudojami ne tik bendrosioms miško reikmėms, bet ir bendrosioms valstybės biudžeto reikmėms tenkinti.

Kadangi šiuo metu galiojančioje Miškų įstatymo 7 straipsnio 3 dalyje valstybinių miškų valdytojams nustatyti 10 procentų privalomieji atskaitymai iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką skirti tenkinti bendrosioms valstybės biudžeto reikmėms, o keičiamoje 7 straipsnio 2 dalyje numatytus atskaitymus (tiek valstybinių miškų valdytojams, tiek privačių miškų valdytojams) iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką siūloma skirti tenkinti ir bendrosioms miškų ūkio, ir bendrosioms valstybės ar savivaldybės biudžeto reikmėms, siekiant nuoseklumo ir didesnio aiškumo atitinkamai siūloma Miškų įstatymo 7 straipsnio 3 dalį pripažinti netekusia galios, o 7 straipsnio 2 dalyje numatytus privalomuosius atskaitymus valstybinių miškų valdytojams įvardinti 15 procentų (susumavus galiojančio Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje numatytus 5 procentus ir 3 dalyje numatytus 10 procentų).

Šiuo metu Seime svarstomas Lietuvos Respublikos miškų įstatymo Nr. I-671 1, 2, 3, 4, 7, 11, 15, 18 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 10² ir 15¹ straipsniais ir įstatymo papildymo priedu įstatymo projektas XIII-4399, kuriuo keičiama ir 7 straipsnio 2 dalis, naujomis reikmėmis praplečiant bendrųjų miško reikmių baigtinį sąrašą. Todėl keičiamoje Miškų įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje taip pat išdėstyta (atitinkamai Seime svarstomam projektui, tačiau dar papildomai praplečiant

jame numatyta bendrųjų miško reikmių sąrašą), kokioms bendrosioms miško reikmėms gali būti naudojamos lėšos.

Atsižvelgiant į didėjančią miškų gamtosauginę svarbą, taip pat būtinybę užtikrinti vertingiausių gamtinių požiūriu miškų tinkamą išsaugojimą ir apsaugą tais atvejais, kai privačių miškų savininkai būtų linkę tokius plotus parduoti, siūloma Įstatymo projektu bendrųjų miško reikmių sąrašą papildyti nauja ir itin svarbia reikme – žemės sklypų, kuriuose yra ekologiniu požiūriu vertingų miško buveinių, įsigijimas valstybės nuosavybėn. Įstatymu reglamentavus šią reikmę, būtų sudarytos galimybės valstybei iš privačių miškų savininkų nupirkti valstybės nuosavybėn žemės sklypus, kuriuose yra ekologiniu požiūriu vertingų miško buveinių, pvz., Natura 2000 ekologinio tinklo miško buveinių, potencialių inventorizuotų Europos Bendrijos svarbos ar kertinių miško buveinių ar kita, ir tokiu būdu lengviau užtikrinti šių buveinių išsaugojimą. Tokia priemonė yra numatyta ir Aštuonioliktoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės programoje.

Be to, Įstatymo projektu siūloma sudaryti galimybę skatinti atkurti mišką prioritetinėmis miško medžių rūšimis, pvz., ąžuolais. Tokiu būdu siekiama įgyvendinti nacionalinės miškų politikos ilgalaikius siekius, pvz., didinti ąžuolynų plotus jiems tinkamose augavietėse, taip pat išsaugoti vertingas miško medžių rūšis kompensuojant atkūrimo šiomis rūšimis išlaidas.

Įstatymo projektu siūloma bendrųjų miško reikmių sąrašą papildyti dar viena svarbia bendrąja miško reikme – viešosios paskirties rekreacijai ir poilsiui skirtų miško žemės sklypų, taip pat miestų miškų priežiūra, apsauga ir tvarkymas. Nuo 2018 m. savivaldybėms priskirta valstybinė funkcija – prižiūrėti, saugoti ir tvarkyti joms viešosios paskirties rekreacijai ir poilsiui patikėjimo teise perduotus valstybinės miško žemės sklypus, taigi, turi būti užtikrinamas ir šios funkcijos vykdymo adekvatus finansavimas.

Siekiant miško mokslo darbų rezultatų pritaikomumo tiek miškų ūkyje, tiek rengiant miškų sritį reglamentuojančius teisės aktų projektus, taip pat siekiant aiškios takoskyros su bendrąja mokslinės veiklos finansavimo sistema Lietuvoje, Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad bendrųjų miško reikmių finansavimo lėšomis būtų finansuojami tik taikomieji miško mokslo darbai.

Įstatymo projektu papildomai siūloma numatyti finansuoti naujas bendrąsias miško reikmes – miško genetinių išteklių išsaugojimui ir miško medžių selekcijos plėtrai bei miško dauginamosios medžiagos išauginimo, miškų įveisimo, atkūrimo, apsaugos, tvarkymo ir miško išteklių naudojimo pažangių technologijų diegimui. Šių reikmių finansavimas sudarytų galimybes naujomis pažangiomis technologijomis paremtai miškų ūkio plėtrai, leistų didesnę dėmesį skirti miško genetinių išteklių išsaugojimui ir selekcijos plėtrai.

Kadangi bendrosioms miško reikmėms tenkinti skirtų lėšų administravimas yra nebūdinga Aplinkos ministerijai funkcija, be to, papildžius bendrųjų miško reikmių sąrašą naujomis reikmėmis ženkliai padidėtų lėšų administravimo apimtis, Įstatymo projekte numatoma, kad bendrosioms miško reikmėms tenkinti skirtas lėšas administruoja Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija, o lėšų naudojimo tvarką nustato aplinkos ministras.

Įstatymo projektu siūloma laisvųjų ekonominių zonų teritorijose ir savivaldybėse, kurios teritorijos miškingumas yra didesnis kaip 50 procentų, sudaryti galimybę miško žemę paversti kitomis naudmenomis pramonės ir sandėliavimo objektų paskirties teritorijoms formuoti. Tai savivaldybėse sudarytų galimybes steigti ir plėtoti ekonominius procesus, bei kurti geresnę socialinę aplinką savo savivaldybės gyventojams. Miško žemę tikslingai ir išimtiniais atvejais pavertus kitomis naudmenomis ne tik gyvenamosioms, bet ir pramonės ir sandėliavimo objektų teritorijoms urbanizuotose teritorijose formuoti, atsirastų galimybės pritraukti investicijas, bei sukurti naujų darbų vietų. Patikslinus Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 3 punktą leis formuoti naujoms rekreacinėms erdvėms, kurios užtikrins didesnę visuomenės prieinamumą prie miškų ir tvaraus jų išteklių naudojimo .

Taip pat, sudarytų prielaidas tvariai miestų plėtrai, kartu paliekant saugiklius vertingiausių miškų miestuose išsaugojimui ir sudarant galimybę miško žemę paversti kitomis naudmenomis tik griežtai apibrėžtais išimtiniais atvejais.

Kadangi bendrųjų miško reikmių finansavimo lėšos 2021 metams jau yra suplanuotos, Įstatymo projekte numatyta, kad įstatymo 2 ir 3 straipsniai įsigalioja 2022 m. sausio 1 d.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymų projektus, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai
Įstatymai kriminogeninei situacijai, korupcijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai
Įstatymų projektais siūlomas naujas reglamentavimas turės teigiamos įtakos verslo sąlygoms, nes atsiras daugiau galimybių panaudoti miško žemę, jos neverčiant kitomis naudmenomis.

8. Ar Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams
Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą: kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios?

Priėmus Įstatymų projektus kitų įstatymų keisti nereikės.

10. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka?

Įstatymų projektai parengti laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

11. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus?

Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir neprieštarauja Europos Sąjungos teisės aktams.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti?

Priėmus Įstatymo projektą, reikės pakeisti šiuos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimus ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymus:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimą Nr. 1229 „Dėl Privalomųjų atskaitymų į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą iš pajamų už parduotą žaliavinę medieną ir nenukirstą mišką apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. gruodžio 12 d. įsakymą Nr. D1-1082 „Dėl Bendrųjų miškų ūkio reikmių finansavimo programos administravimo“

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)?

Įstatymų projektų įgyvendinimui papildomų lėšų nereikės.

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

Nebuvo gauta.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas ir sritis.

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai: „miškas“ „miško žemė“, „Miško žemės pavertimas kitomis naudmenomis“,

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.

Teikia

Seimo nariai:

Juozas Baublys

Jonas Varkalys

Eugenijus Gentvilas

Ričardas Juška

Rimantė Šalaševičiūtė

Romualdas Vaitkus

Arminas Lydeka

Raimundas Lopata

Kęstutis Mažeika

Edita Rudelienė

Andrius Bagdonas

Andrius Mazuronis

Viktoras Fiodorovas

Julius Sabatauskas

Jonas Jarutis

Zenonas Streikus

Silva Lengvinienė

Kazys Starkevičius

Kasparas Adomaitis

Monika Ošmianskienė

Algirdas Butkevičius

Virgilijus Alekna

Remigijus Žemaitaitis

Andrius Kupčinskas

Aidas Gedvilas

Andrius Palionis

Gintautas Kindurys

Valius Ažuolas

Petras Gražulis

Valdemaras Valkiūnas

Robertas Šarknickas

Stasys Šedbaras

Jonas Gudauskas

Edmundas Pupinis